

РЕШЕНИЕ

№ 325

гр. София, 18.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Миглена Недева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **9384** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 15.08.2011 г., постановено по НАХД № 9574/2010 г. Софийският районен съд, НК, 10-ти състав е отменил наказателно постановление № 86 от 08.06.2010 г., издадено от директора на ТД на НАП-С., с което на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ на К. Д. Я., в качеството му на самоосигуряващо се лице е наложено административно наказание глоба в размер от по 50 лева за всяко от 23-те нарушения на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО във връзка с чл. 2, ал. 1 и чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба Н-8/29.12.2005 г. на Министерството на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

В законния срок против решението е постъпила касационна жалба от процесуалния представител на административно наказващия орган. В жалбата се излагат доводи за неправилност на решението на районния съд, поради нарушение на материалния закон. Обосновават се съображения за неправилност на извода, че К. Д. Я. не е субект на задължението по чл. 4, ал. 4, т. 1 от КСО. Съдът не е отчел обстоятелството, че липсва разлика между персоналитета на физическото лице като такова и в качеството му на едноличен търговец. Претендира се да бъде отменено

решението на Софийския районен съд и постановено ново, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът по касационна жалба, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на касационната жалба по съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Представителят на прокуратурата счита, че жалбата е неоснователна, а решението на Софийския районен съд законосъобразно и правилно.

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като постъпила в срок и е подадена от надлежно легитимирано лице-страна по н.а.х.д. № 9574/2010 г. по описа на Софийския районен съд.

Касационната инстанция, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд е приел от фактическа страна, че при извършване на проверка в информационния масив „Справка-приходи по БУЛСТАТ на осигурители”, от страна на служители на ТД на НАП-С. е установено, че за периода 01.02.2008 г. - 31.12.2009 г. К. Д. Я., в качеството му на самоосигуряващо се лице не е подавал декларация Образец № 1 по чл. 2, ал. 1 от наредба № Н-8/29.12.2005 г. в законоустановения 10-дневен срок от внасяне на дължимите авансово осигурителни вноски за съответния месец. Съставен АУАН № 86/26.03.2010 г. за това, че К. Д. Я., в качеството му на самоосигуряващо се лице е извършил 23 нарушения на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО във връзка с чл. 2, ал. 1 и чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба Н-8/29.12.2005 г. Деянито е квалифицирано като административно нарушение по чл. 355, ал. 1 от КСО.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд е приел от правна страна, че при ангажиране на административно наказателната отговорност на К. Д. Я. е допуснато нарушение на материалния закон, доколкото адресат на задължението е самоосигуряващото се лице – едноличния търговец, а не физическото лице. Доколкото физическото лице не притежава качеството „осигурител”, то за него не е възникнало задължение за подаване на декларация Образец № 1 по чл. 2, ал. 1 от наредба № Н-8/29.12.2005 г. в законоустановения 10-дневен срок от внасяне на дължимите авансово осигурителни вноски за съответния месец, респ. неизпълнението на това задължение не може да има за последица ангажиране на неговата административно наказателна отговорност.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

Въз основа на правилно установената пред въззивния съд фактическа обстановка напълно законосъобразен е изводът на Софийския районен съд, че санкционирания К. Д. Я. не е субект на административно нарушение по чл. 355, ал. 1 във връзка с 5, ал. 4, т. 1 от КСО във връзка с чл. 2, ал. 1 и чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба Н-8/29.12.2005 г., тъй като не притежава качеството „осигурител”.

Разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от КСО определя осигурител всяко физическо лице, юридическо лице или неперсонифицирано дружество, както и други организации, които имат задължение по закон да внасят осигурителни вноски за други физически

лица. Самоосигуряващ се е физическо лице, което е длъжно да внася осигурителни вноски за своя сметка. В случая по делото е установено единствено, че К. Д. Я. е регистриран като едноличен търговец. Това обстоятелство обаче не е достатъчно, за да се приеме, че същият притежава качеството самоосигуряващ се. Напротив, в случая именно едноличния търговец „К. Я. 53” се явява осигурител на физическото лице К. Д. Я..

Административно-наказаното лице в процесния случай не е субект на цитираните в АУАН и наказателното постановление правни задължения, като предвид на липсата на констатирано негово виновно поведение не би могло да бъде административно-наказателно отговорно за неизпълнението им.

С оглед изложените съображения, касационният съд счита атакуваното решение за обосновано и постановено при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Осми касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 15.08.2011 г., постановено по НАХД № 9574/2010 г. по описа на Софийския районен съд, НК, 10-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.